

РЕШЕНИЕ

№ 1259

гр. София, 24.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 28.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **13321** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] /пренаименована от [фирма]/ срещу решение №1662/29.10.2018 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП, в частта, с която е изменен и потвърден ревизионен акт №Р-22221017005602-091-001 от 30.04.2018 г. като за корпоративен данък по ЗКПО за 2015 г. в размер на 46 846,94 лв. е определен на 45 761,19 лв., ведно със съответните лихви, както и е потвърден РА в частта на установения резултат по ЗДДС за данъчни периоди м. 10, м. 11 и м. 12.2012 г., м. 09, м. 10, м. 11 и м. 12.2015 г., общо в размер 93325 лв. и лихви от 35947,78 лв., а за корпоративен данък по ЗКПО за 2012 г. – данък за довносяне от 8200 лв., както и лихви в размер на 4093,89 лв.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно – издадено е в противоречие с материалния закон, явно необосновано е и немотивирано; постановено при особено съществени процесуални нарушения. Нарушен е принципът на законност. Не са приложени точно нормите на ЗКПО, ЗДДС и ППЗДДС. Твърди, че формално са извършвани проверки на доставчиците, но в действителност са търсили лица, различни от техните представители; не са положили достатъчно усилия за издирване на тези доставчици. Представени са протоколи от насрещни проверки на [фирма] И [фирма], но към тях не са приложени протоколи КД-73, както и протоколи от поставянето и свалянето на протоколите за насрещни проверки. При проверка на

адреса на жалбоподателя е проверена само част от предоставената документация. Следвало е ревизията, на основание чл. 115, ал. 2 да бъде извършена на място, респ. – в счетоводството на дружеството. Служебно е следвало да се предприемат всички действия по установяване на фактите. Представени са всички документи, установяващи реалността на доставките, като подробно ги обсъжда. По съществуто на спора твърди, че се стига до неверни изводи поради неверни фактически констатации. Жалбоподателят разполага с всички необходими документи, за да се признае данъчен кредит – реалност на доставките, което се установява от представените документи. Излага подробни съображения за всеки един от доставчиците, както и за корпоративния данък. Претендира разноски.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП моли да бъде потвърден обжалваният акт. Счита, че следва да се възприемат изводите, направени в обжалваното решение. Претендира разноски.

Административен съд София – град, 64 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта.

Процесното решение е съобщено на 31.10.2018 г., а жалбата срещу него е постъпила на 14.11.2018 г., поради което следва да се приеме, че е в срок. Подадена е от лице с правен интерес от оспорването и пред компетентния административен съд, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

По същество.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Р. акт е издаден от компетентен орган – този, който е възложил ревизията и от ръководителя на ревизията в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 от ДОПК, както и т.р. №5/13.12.2016г. на Върховния административен съд по т.д. №10/2016г. Актът е подписан с електронен подпис, като са представени документи, както и диск, от които се установява наличието на такъв, както и подписването на акта от издалия го орган.

Относно спазването на процесуалните правила. При служебната проверка по чл.160 ал.2 от ДОПК, съдът НЕ констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Видно от преписката по издаване на РА, данъчните органи са извършили необходимите действия за установяване на фактите. Същевременно, дружествата – доставчици /за част от които се установява, че са свързани лица с жалбоподателя посредством общия им управител – Я. И./ не са намерени на посочените адреси за контакти; те са дерегистрирани по ЗДДС.

Относно фактите.

Със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221017005602-020-001/24.08.2017 г., връчена на 10.09.2017 г., изменена със ЗВР №Р-22221017005602-020-002/ 07.12.2017 г., издадени от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен съгласно заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периодите от 01.06.2012 г. до 31.03.2016 г. и за корпоративен данък по ЗКПО за

периодите от 01.01.2012 г. до 31.12.2016 г. За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад /РД/ №Р-22221017005602-092-001/28.02.2018 г. Дружеството не е упражнило правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК и не е подало писмено възражение срещу издадения РД.

Ревизията е приключила с РА №Р-2221017005602-091-001 от 30.04.2018 г., издаден от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и А. Л. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

Констатирано е, а и не се спори, че основната дейност на [фирма] през ревизираните периоди е внос, търговия, сервизно обслужване на лабораторно, аналитично, медицинско-измервателно оборудване, инструментална екипировка, уреди, апарати, консумативи и др. [фирма] е оторизирано от „С. С. Б.“, Германия, „С. ЛАБ ИНСТРУМЕНТС“ Г. Германия, „С. У. Т.“, Германия, „С. С. С.“, Германия и „С. М. Х.“ Германия, като официален дистрибутор на техните продукти на българския пазар - лабораторни системи, лабораторни, индустриални и технически везни, влаго анализатори, принадлежности и части за тях, лабораторни и промишлени филтри и консумативи. Дейността си дружеството е осъществявана от офис, находящ се в [населено място], [улица].

За периода на ревизията [фирма] е разполагало с 9 лица, наети по трудови правоотношения, на длъжности инженер контролно-измервателни прибори и автоматика, работник товаро-разтоварна дейност, счетоводител и др.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на жалбоподателя са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ изх. №Р-22221017005602-040-001/20.09.2017 г. и №Р-22221017000031-040-002/01.12.2017 г., с които са изискани първични и вторични счетоводни документи, счетоводни регистри и търговска документация. Представените документи са описани в РД.

На 30.11.2017 г. е извършено посещение в счетоводния офис на дружеството, където са прегледани в оригинал първични и вторични счетоводни документи на ревизираното лице. Посещението е документирано с протокол №1401176/30.11.2017 г. По ЗДДС.

На основание чл. 45 от ДОПК, са извършени насрещни проверки на основните доставчици на ревизираното дружество:

С протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ №П-22220217167132-141-01/22.02.2018 г. е документирана насрещната проверка на [фирма], във връзка с издадени към ревизираното дружество 3 бр. фактури в периоди м. 10.2012 г., в общ размер на 82 000 лв. и начислен ДДС 16 400 лв. Изготвено е ИПДПОЗЛ, връчено на дружеството по реда на чл. 32 от ДОПК поради ненамиране на управителя или упълномощено лице на адреса за кореспонденция. Документи не са представени.

След справка в информационната система на НАП е установено, че фактурите са включени в дневника за продажби на доставчика в съответния период. Констатирано е още, че дружеството не е разполагало с наети лица по трудови и извънтрудови правоотношения. Има задължения към НАП, за което е образувано изпълнително дело. Пред настоящия състав е представена справка за актуалното състояние на трудовите договори на дружеството доставчик, от която се установява, че е имало три сключени трудови договори – за длъжностите управител, финансов специалист,

мениджър продажби.

Във връзка с доставките от посочения доставчик, ревизираното дружество е представило копия на процесните фактури и договор.

Представен е договор за изработка от 17.08.2012 г., съгласно който [фирма], в качеството си на възложител, възлага на [фирма], в качеството на изпълнител, да проектира и изгради мобилен, преносим, промоционален павилион/щанд с автоматизирана аудиовизуална система за презентации с модулно функционално предназначение за монтаж и инсталиране в отрити и закрити площи и помещения, изложби, панаири, семинари и др. мероприятия, свързани с рекламиране и презентирание на продуктовата гама на възложителя. Изпълнителят се съгласява срещу допълнително договорено възнаграждение да извърши и изработка и монтаж/демонтаж на обемни светещи или несветещи букви, рекламни надписи, обемно лого и други рекламни пана; печат на рекламни пана /винил, ПВХ фолио/ за брендиране на щанда и монтаж/демонтаж на рекламните пана на стените на изградения рекламен щанд. Изработката ще бъде реализирана по технология, с материали и средства на изпълнителя.

Представено е и споразумение 1-13 за трансформация на задължения от 09.12.2013 г., сключено между [фирма] и ревизираното дружество, съгласно което страните констатираат, че [фирма] е доставило на [фирма] стоки и услуги за периода от 12.09.2012 г. до 09.10.2013 г., съгласно издадени и отразени в счетоводните записвания на двете страни фактури, описани в Приложение №1, като задължението на [фирма] в общ размер на 536 084,00 лв. не е заплатено на доставчика. Страните се съгласяват задълженията да се разсрочат за 24 месеца, считано от датата на издаване на всяка фактура.

С ПИНП №П-04001217175147-141-001/13.12.2017 г. е документирана насрещната проверка на [фирма] /предишно наименование [фирма]/, във връзка с издадени към ревизираното лице 58 фактури в периоди м. 01, м. 11 и м. 12.2014 г., м. 01, м. 04, м. 05, м. 06, м. 07, м. 08, м. 09, м. 10, м. 11 и м. 12.2015 г., м. 01, м. 02 и м. 03.2016 г. с ДДС в общ размер на 195 250,40 лв. и предмет на доставките стоки – техника, модули, мобилни апарати, компютърни системи и др., и консултантска услуга. Предмет на настоящото дело са 8 бр. фактури за периодите септември-декември 2015 г.

За целите на проверката е изготвено ИПДПОЗЛ, връчено на дружеството по реда на чл. 32 от ДОПК поради ненамиране на управителя или упълномощено лице на адреса за кореспонденция. Документи не са представени.

След справка в информационната система на НАП е установено, че в периодите на издаване на процесните фактури [фирма] е разполагало с 5 лица, наети по трудови правоотношения, на длъжности чистачка, товарачи, демонстратор и счетоводител. Видно от представената пред съда справка за актуалното състояние на всички трудови договори /л.280/ трудовите договори с посочените 5 работника са били прекратени до началото на процесния период – 1.9.2015 г. Установено е, че [фирма] /предишно наименование [фирма]/ има задължения към НАП и образувано изпълнително дело.

Представен е договор от 01.08.2015 г., съгласно който [фирма], като възложител, възлага на [фирма] - изпълнител, да извърши консултантска помощ по въпроси, свързани с осъществяване на сделка по закупуване от възложителя на всички настоящи и бъдещи вземания, които ще са ликвидни и изискуеми към дата 31.12.2015 г. и които ще са възникнали в полза на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу [фирма], ЕИК 20225932.

Съгласно чл. 4.5 от договора възложителят заплаща авансово възнаграждение в размер на 35 000,00 лв., която сума се трансформира в окончателно възнаграждение за изпълнителя в случай, че въпреки добросъвестното изпълнение на настоящия договор, като краен резултат не се стигне до сключването на цесионна сделка. Констатирано е, че освен договора, други съпътстващи документи не са представени. Липсват ежедневни отчети, чрез които изпълнителят предоставя услугите по договора, както и писмени становища и препоръки за защита интересите на възложителя. Не са представени и документи за плащане.

С ПИНП №П-22000117210643-141-001/12.01.2018 г. е документирана насрещната проверка на [фирма]/предишно наименование [фирма]/, във връзка с издадени към ревизираното лице 8 фактури в периоди м. 11 и м. 12.2012 г. с ДДС в общ размер на 26 700,00 лв. и предмет на доставките услуги по договор. Изготвено е ИПДПОЗЛ, връчено на дружеството по реда на чл. 32 от ДОПК, поради ненамиране на управителя или упълномощено лице на адреса за кореспонденция. Документи не са представени.

От ревизираното дружеството са представени копия на процесните фактури и договор за консултиране и управление на търговска дейност от 10.01.2012 г., съгласно който [фирма]-възложител, възлага, а [фирма]- консултант, приема да консултира и поеме управлението на търговската дейност на възложителя.

По отношение на плащането са представени три договора за прехвърляне на вземания – цесия. Съгласно договор за цесия от 11.05.2012 г. цедентът [фирма] има вземане към длъжника [фирма] в размер на 55 960,00 лв. - главница по падежирал заем от 30.04.2010 г. Ц. прехвърля на цесионера всички свои права върху гореописаното вземане в общ размер на 55 960,00 лв. към 11.05.2012 г. Ц. [фирма] се съгласява и приема прехвърлянето на гореописаното вземане на цедента към длъжника срещу заплащане на цедента на цена в размер на 11 192,00 лв., платима в брой или със банков превод в срок до 30.06.2012 г.

Съгласно договор за цесия от 15.05.2012 г. цедентът [фирма], има вземане към длъжника [фирма] в размер на 52 120,00 лв. - главница по падежирал заем от 05.12.2007 г., с общ размер на главницата 104 240,00 лв. Ц. прехвърля на цесионера всички свои права върху гореописаното вземане в общ размер към 15.05.2012 г. от 52 120,00 лв. – част от падежирал заем, а цесионерът [фирма] се съгласява и приема продажбата, цедирането и прехвърлянето на гореописаното вземане на цедента към длъжника срещу заплащане на цедента на цена 10 424,00 лв., платима в брой или с банков превод в срок до 30.06.2012 г.

Съгласно договор за цесия от 21.05.2012 г. цедентът [фирма] има вземане към длъжника [фирма] в размер на 52 120,00 лв. - главница по падежирал заем от 05.12.2007 г., с общ размер на главницата 104 240,00 лв. Ц. прехвърля на цесионера всички свои права върху гореописаното вземане в общ размер към 21.05.2012 г. от 52 120,00 лв. с правно основание – част от падежирал заем от 05.12.2007 г., а цесионерът [фирма] се съгласява и приема прехвърлянето на гореописаното вземане на цедента към длъжника срещу заплащане на цедента на цена 10 424,00 лв., платима в брой или с банков превод в срок до 30.06.2012 г.

Представено е и споразумение за прихващане от 30.11.2012 г., сключено между [фирма] и [фирма], съгласно което [фирма] притежава вземане от [фирма] в общ размер от 160 200,00 лв., което вземане е формирано по силата на договори за цесия от дати 11.05.2012 г., 15.05.2012 г. и 21.05.2012 г., а [фирма] притежава вземане от [фирма], формирано по договор за консултиране и управление на търговска дейност

от дата 10.01.2012 г., за които услуги са издадени фактури, описани в РД. Посочено е, че с подписване на споразумението, описаните задължения за плащане на двете страни взаимно се погасяват до сума в размер на 160 200,00 лв.

Ревизиращите органи са констатирани, че от ревизираното лице не са представени доказателства за реално извършени услуги, в т.ч. за извършено маркетингово проучване на пазара на аналитична апаратура, по какъв начин е ставал избора на производители и доставчици на такава апаратура и кои са те, с кои дружества са сключени впоследствие договори и т.н. Приели са, че по никакъв начин не е доказано извършването на реални доставки на стоки и услуги към [фирма] по фактурите, издадени от описаните доставчици. Поради това и на основание чл. 68 ал. 1 и чл. 69 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9, на жалбоподателя е отказано правото на приспадане на данъчен кредит.

По ЗКПО

Констатирано е, че за финансовата 2012 г. [фирма] е подало годишна данъчна декларация /ГДД/ по ЗКПО, с която е деклариран счетоводен финансов резултат – печалба в размер на 168 561,16 лв., формиран положителен данъчен финансов резултат - 168 561,16 лв. и полагащ се корпоративен данък в размер на 16 856,12 лв.

За 2015 г. е подадена ГДД по ЗКПО с деклариран счетоводен финансов резултат – печалба в размер на 159 026,60 лв., формиран положителен данъчен финансов резултат 206 494,38 лв. и определен корпоративен данък 20 649,44 лв.

Ревизиращите органи са констатирани, че по дебита на счетоводна сметка 602 Разходи за външни услуги ревизираното дружество е отчело като текущ разход данъчната основа по фактури за доставка на услуги, издадени от [фирма], която е в общ размер на 82 000,00 лв. за 2012 г. През 2015 г. дружеството е отчело като текущ разход по дебита на счетоводна сметка 602 Разходи за външни услуги данъчната основа по фактури, издадени от [фирма], в общ размер на 261 975,00 лв.

На база на констатациите в частта по ЗДДС за липса на реална доставка на услуги по процесните фактури и във връзка с отказаното право на приспадане на данъчен кредит ревизиращите органи са констатирани, че е налице несъответствие между документалната обосновааност на разходите по фактурите и действителните стопански операции. Прието е, че в случая е налице хипотезата на чл. 16, ал. 2 , т. 4 от ЗКПО, съгласно която за отклонение от данъчно облагане се смята заплащането на възнаграждение или обезщетение за услуги, без да са реално осъществени. На основание посочената разпоредба, с размера на така осчетоводените разходи за услуги е извършено преобразуване на декларирания от ревизираното дружество счетоводен финансов резултат в посока увеличение. Вследствие на извършените корекции за 2012 г. е установен положителен данъчен финансов резултат в размер на 250 710,93 лв. и полагащ се данък в размер на 25 071,09 лв. За 2015 г. - положителен данъчен финансов резултат в размер на 468 469,38 лв. и полагащ се данък 46 846,94 лв.

При административното обжалване на РА, с оспореното в това производство решение, е прието, че по отношение на фактури №230/22.10.2012 г., №231/30.10.2012 г. и №229/16.10.2012 г. с ДДС в общ размер на 16 400,00 лв., издадени от [фирма] не следва да се признае данъчен кредит поради липса на доказателства за реалност на извършените доставки.

По отношение на доставките на услуги по фактури, издадени от [фирма] /предишно наименование [фирма]/ през м. 11 и м. 12.2012 г. и от [фирма] през м. 09, м. 10, м. 11 и м. 12.2015 г. също е прието, че липсват доказателства за реалност на доставките.

Предвид липсата на такива доказателства е определен и резултатът по ЗКПО.

При разглеждането на спора пред настоящия състав бяха представени нови писмени доказателства. Тези доказателства ще бъдат обсъдени по-долу.

Съдът, като взе предвид така установеното, счита следното.

Относно определените задължения по ЗДДС

По отношение на фактури №230/22.10.2012 г., №231/30.10.2012 г. и №229/16.10.2012 г. с ДДС в общ размер на 16 400,00 лв., издадени от [фирма], с предмет на доставките услуги по договор от 17.08.2012 г., сключен между [фирма], в качеството на възложител, и [фирма], в качеството на изпълнител.

Пред настоящия състав отново е представен договорът за изработка от 17.8.2012 г., обсъден по-горе, както и са представени приемо-предавателни протоколи от 12, 14 и 17 септември 2018 г., целящи да удостоверят, че представител на [фирма] е предал на представител на жалбоподателя подробно описана стока /апаратура/, като всеки един от протоколите е приложение към процесните фактури. Протоколите имат нечетливи подписи, като в тях не е указано кой точно се е подписал за всяка една от страните, в какво му качество.

Представен е и констативен протокол от 1.10.2012 г. за „установяване изпълнение на договорни задължения“ към договора за изработка, с който се приемо-предава павилион-тип шатра, с подробно описани параметри. Представени са и три приложения, които са съставени на отделни етапи от изработката. Изработена е и схема-изображение на павилиона.

В случая, въпреки новопредставените доказателства, съдът счита, че и те не са достатъчни, за да се приеме наличието на реално изпълнение на описаните дейности. Посочените по-горе документи са частни такива и не обвързват съда относно удостоверените факти; нямат достоверна дата. По отношение на протоколите не се установява от кои лица са подписвани.

Същевременно, и пред настоящата инстанция не са представени документи, удостоверяващи проектирането на продукта, в т.ч. чертежи, схеми и др., както и за рекламното оформление на пространства и помещения, графичен дизайн и изработка на интериорна и екстериорна реклама. не е представено заданието на възложителя, което съобразно договора подлежи на обсъждане и анализ между страните. Не е представена и разработена концепция, и идея с презентирание на идейния проект. Липсват и доказателства за мястото, където е изграден мобилният щанд с автоматизирана аудиовизуална система за презентации.

Не са представени и доказателства за лицата, извършили тези дейности. Както е видно, същите са в сферата на рекламата, а доказателства за наети при изпълнителя лица с необходимите умения в тази сфера не са представени. Видно от констатираното по-горе, са представени и доказателства за относно трудовите договори, сключени от жалбоподателя. Те обаче *не включват* служители с посочената по-горе необходима квалификация в сферата на рекламата.

Предвид така установеното съдът намира, че жалбата в тази ѝ част е неоснователна. Представените и пред настоящия състав доказателства не са достатъчни, за да установят, че е налице реално изпълнение по договора за изработка, именно по който са издадени процесните фактури.

По отношение на доставките на услуги по фактури, издадени от [фирма] /предишно наименование [фирма]/ през м. 11 и м. 12.2012 г.

Представен е договор за консултиране и управление на търговска дейност от 10.01.2012 г., съгласно който [фирма], в качеството на консултант изпълнител, приема да консултира и поеме управлението на търговската дейност на възложителя - [фирма], чрез осъществяване на дейности като маркетингово проучване на пазара на аналитична апаратура, оценъчен анализ на търговското предприятие на възложителя, осъществяване на контакти и избор на производители и доставчици на аналитична апаратура, консултантска дейност при изготвяне на необходимите документи за сключване на договори за доставка на аналитична апаратура и др. Срокът на договора е 31.12.2012 г. Посочено е, че възнаграждението се договоря допълнително, като процент от финансовите резултати на дружеството към края на отчетната година, но не по-малко от 162 000,00 лв., която сума се счита за гарантиран минимален размер на услугата.

И пред настоящата инстанция не са представени от ревизираното лице доказателства за реално извършени услуги по посочения договор. В тази насока е констатирана от ответника липсата

на доказателства за осъществено маркетингово проучване и от кой е извършено; кои са избраните потенциални клиенти за възложителя, с които са водени преговори и с които впоследствие възложителят е сключил договори. Не са налице и никакви доказателства, от които да се установи какъв е бил цялостният резултат от управлението на търговската дейност на възложителя, поето от изпълнителя. Пред настоящия състав, въпреки изричното посочване в обжалваното решение на необходимостта от представяне на доказателства, както и въпреки указаната доказателствена тежест за установяване на посочените факти, такива отново не са представени.

По отношение на доставките от [фирма], за периоди м. 09, м. 10, м. 11 и м. 12.2015 г. Представен е договор от 01.08.2015 г., съгласно който [фирма] - възложител, възлага на [фирма]- изпълнител, да извърши консултантска помощ по въпроси, свързани с осъществяване на сделка по закупуване от възложителя на всички настоящи и бъдещи вземания, които ще са ликвидни и изискуеми към 31.12.2015 г. и които ще са възникнали в полза на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу [фирма], ЕИК 20225932. Съгласно чл.1.2 изпълнителят е следвало да извърши мониторинг на процесите по възникването на вземанията, изпълнение на договорите по които се дължи вземането, оценяване на риска от несъбиране на вземането и основания за отказ на плащане; както и водене на преговори за цедиране и придобиване на вземанията под номиналната им стойност.

Релевантните факти, които подлежат на доказване, са такива, свързани с осъществяване на консултантски услуги във връзка с дейността по закупуване на вземанията към 31.12.2015 г., които ще са възникнали в полза на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу [фирма], ЕИК 20225932.

Представен е констативен протокол, съгласно който [фирма] е придобило по силата на договор за цесия от 12.10.2015 г., сключен с [фирма], вземане от [фирма] в общ размер на 720 000,00 лв. Посочено е, че към 12.10.2015 г. прехвърленото вземане е преминало в патримонуима на [фирма], ведно с принадлежностите му и всички дължими лихви и обезщетения, произтичащи от него.

В случая обаче този договор не доказва релевантни за делото факти. На следващо място, не са представени никакви доказателства за търговските взаимоотношения между ревизираното лице и дружеството-консултант [фирма], който като изпълнител се е задължил да извърши консултантска помощ. Липсват и доказателства за конкретно извършени действия от изпълнителя по договора, приемо-предаването им; по какъв начин е извършено консултирането, с какъв материален и кадрови ресурс. Не са представени нито ежедневни отчети, нито писмени становища и препоръки за защита интересите на възложителя, съобразно клаузите на договора.

По отношение на задълженията за корпоративен данък по ЗКПО

В акта по сметка 602 Разходи за външни услуги жалбоподателят е отчетел като текущ разход данъчната основа по фактури за доставка на услуги, издадени от [фирма] в общ размер 82 000,00 лв. в 2012 г., както и данъчна основа по фактури, издадени от [фирма] в общ размер 261 975,00 лв. в 2015 г.

С оглед констатациите, изложени в частта по ЗДДС за липса на реални доставки на услуги по фактурите, издадени от [фирма] по договора за изработка и [фирма], настоящата инстанция счита, че законосъобразно е извършена и корекция на финансовия резултат на дружеството за 2012 г. и 2015 г., на основание чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО, съгласно която за отклонение от данъчно облагане се смята и начисляването на вознаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени.

Предвид изложеното съдът намира, че обжалваното решение следва да бъде оставено в сила. По разноските. На основание чл. 161 ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредбата за адвокатските вознаграждения жалбоподателят дължи на ответника юрисконсултско вознаграждение, съответно на обжалваемия интерес – общо в размер на 187 327,86 лв., което следва да се изчисли в размер на 5403,28 лв. Ето защо следва да се присъдят разноски за юрисконсултско вознаграждение до посочения размер.

Водим от изложеното и на основание чл.172 ал.2 от АПК и чл.160 ал.1 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу решение №1662/29.10.2018 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП, в частта, с която е изменен и потвърден ревизионен акт №Р-22221017005602-091-001 от 30.04.2018 г., като за корпоративен данък по ЗКПО за 2015 г. в размер на 46 846,94 лв. е определен на 45 761,19 лв., ведно със съответните лихви, както и е потвърден РА в частта на установения резултат по ЗДДС за данъчни периоди м. 10, м. 11 и м. 12.2012 г., м. 09, м. 10, м. 11 и м. 12.2015 г., общо в размер 93325 лв. и лихви от 35947,78 лв., а за корпоративен данък по ЗКПО за 2012 г. – данък за довносяне от 8200 лв., както и лихви в размер на 4093,89 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП 5403,28 лв. разноски. Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: